

Na środku herb zakonu i jego przesłanie,
Napisu odczytanie - to Twoje zadanie,

LAUDARE,

5									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

19

 RA

10

 DICARE.

Rozejrzyj się i wznies wzrok ponad bramę,
Nad nią postacie symbolicznie ubrane.
To Polska i Litwa dłonie swe ściskają,
I przyjaźń na wieki sobie przysięgają.

Obróć się o 90 stopni w lewą stronę,
I wejdź przez drzwi częściowo przesłone.
Szukaj teraz sali o jednym filarze,

Zwanej tutaj gotyckim

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8

15

Skieruj swe spojrzenie w sali na zdobienie,
Podziwiaj kunsztowne palmowe sklepienie.
W czas Unii, w tej sali wielu postów było,
I po jej podpisaniu miód i wino piło.

Wydź z sali, krętymi schodkami zmierzaj do góry.
I mały wirydarz odwiedź po raz wtóry.
Omiń rosnące przy ziemi bukszpany,
I idź prosto wzdłuż dłuższej klasztoru ściany.

Wpisz rozwiązanie hasła w puste pola,
I poznaj „Faworu Niebieskiego” autora.

To także Duch Opiekuńczy klasztoru tego
I wielki czciciel Relikwii Drzewa Krzyża Świętego.

1	2	3	4	5	6

7	8	9	10	11	

12	13	14	15	16	17

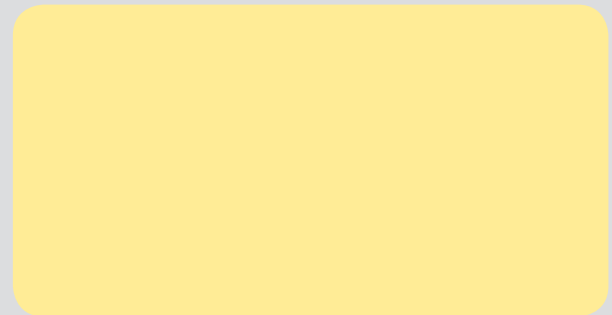
18	19

Zwiedziłeś już kościół, klasztoru budynki?
Zajrzyj więc na Furtę i kup upominki.
Zapytaj, czy kierunku wyprawy nie pomyliłeś,
I czy nagrodę za odkrycie hasła zdobyłeś.

Kończy się przygoda, z historią spotkanie,
Lecz wróćcie tu kiedyś Panowie i Panie.
Będziecie tu znowu, jak u siebie w domu,
O swojej przygodzie nie mówcie nikomu.
Niech wszyscy tu sami szukają przygody,
Czy w czasie ulewy, czy w czasie pogody.

MIEJSCE NA NAGRODĘ:

Autorzy questu:

Mariusz Borkowski, Marek Duda, Mirosław Iwaniuk,
Agnieszka Król, Sławomir Krzyżanowski, Piotr Kurek,
Małgorzata Kurpas, Agnieszka Laskowska-Rożek,
Katarzyna Lewandowska, Łukasz Miazek,
Elżbieta Nowicka-Różycka, Paulina Pabiańczyk,
Adam Sawicki, Patrycja Serafin, Magdalena Tarnas,
Bartosz Tratkowski, Maria Wiśnioch, Magdalena Wójcikiewicz,
Marlena Wronka, Małgorzata Żurek.

Opiekun questu:

Klasztor oo. Dominikanów, ul. Złota 9, 20-112 Lublin
tel. 81 532 89 80, 728-429-926
furta.lublin@dominikanie.pl, www.lublin.dominikanie.pl

Quest powstał w ramach projektu:

„Questing dla Klasztoru w Sercu Miasta”

Organizator: Fundacja Restaurare Basilicam

KRS 0000128069

Współpraca: Klasztor Dominikanów w Lublinie

Konsultacja metodyczna: Barbara Kolbus, Klaudia Giordano
Konsultacja merytoryczna: o. Grzegorz Kluz OP

„Zadanie w zakresie turystyki i krajoznawstwa realizowane jest przy pomocy finansowej Miasta Lublin.”

„SKARB W SERCU MIASTA”

KARTA WYPRAWY QUESTOWEJ

Zwiedzanie Bazyliki i Klasztoru oo. Dominikanów,
znajdujących się na Starym Mieście w Lublinie, ul. Złota 9.

Idąc zgodnie z poniższymi wskazówkami odkryjesz dziedzictwo
i historię tego miejsca. Twoim zadaniem jest ułożenie hasła
z liter odpowiadających liczbom ukrytym na karcie wyprawy.

Start: przed Bazyliką Dominikanów
Czas przejścia: ok. 45 minut.

Czy Cię Lublin już zaskoczył?

Może Rynek zauroczył?

„Lubelski Wawel” Cię teraz wita,
Piękna historia jest tu ukryta!

W

L			17						E
---	--	--	----	--	--	--	--	--	---

 w XIII wieku wiele się dzieje,

Gdy przybyli do niego zacni kaznodzieje.
Przywiódł tutaj braci, może Jacek święty,
Z rodu Odrowążów do zakonu wzięty.

Jak zapisał Długosz: ksiązę Rusi Grzegorz,
Darował tu Relikwię Krzyża Świętego.

Dziś miano Sanktuarium Drzewa Krzyża Świętego,
Nosi świątynia zakonu dominikańskiego.

Zaraz też

				4			
--	--	--	--	---	--	--	--

 i klasztor murowany,

Ufundował Kazimierz, Wielkim nazywany.
Gotyckie, grube mury ma więc ta świątynia,
Późniejsze dekoracje - to pożarów przyczyna.

Gdy Unię Lubelską podpisano,
Tutaj za nią Bogu dziękowano.
Dlatego Znak Dziedzictwa Europejskiego,

Otrzymał klasztor

				1		13
--	--	--	--	---	--	----

dominikańskiego.

Wejdź teraz do kruchty, widzisz kropielnicę,
Nad nią wmurowano kamienną tablicę.
To pamiątka po tym się zachowała,
Gdy świątynia bazyliką się stała.

DOMINIKANIE
800 LAT

Przejdź zatem śmiało do bazyliki wnętrza,
Ujrzyś złoty ołtarz, który je upiększa.
Co jeszcze Twoim oczom się ukaże?
W nawie głównej - cztery rokokowe ołtarze!

Skłoń głowę i skieruj się w prawą stronę,
Znajdź panoramy Lublina odsłone.
W łuku stary obraz „Pożar Lublina”,
Niebiańską pomoc miastu przypomina.

Z

K					16	M
---	--	--	--	--	----	---

 idą ojcowie i lud przerażony,
Proszą Boga, by Lublin został ocalony.
Miasto było wtedy murem otoczone,
A drewniane domy na pożar narażone.

Spójrz na świętą w ołtarzu, w następnej kaplicy,
To obraz Katarzyny Sieneńskiej Dziewicy.
Patronki Europy, Doktora Kościoła,
Korona cierniowa dokoła jej czoła.

Spójrz teraz Wędrowcze na przeciwną ścianę,
Tu pewne zdarzenie jest namalowane.
Do miasta kozackie wojska się zbliżały,
Znaki na niebie karę za grzechy zapowiadały.

Ognisty miecz skierowany na Lublin się odwrócił,
I ku nadciągającym Kozakom z rozpędem zawrócił.
Było to jak z procesją z Krzyżem po Rynku wędrowano.
Zdarzenie w dokumencie „Fawor Niebieski” opisano:

Za sprawą Relikwii Drzewa Krzyża Świętego,
Uciekały spod Lublina

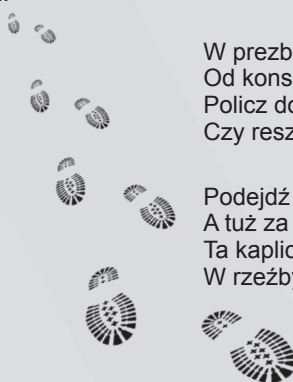
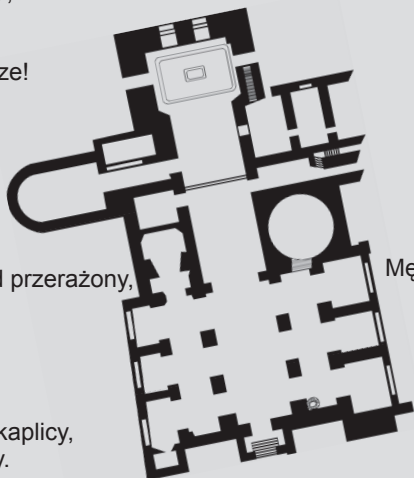
9	O	2	S		
---	---	---	---	--	--

 Chmielnickiego,
A Matka Miłosierdzia lud swym płaszczem osłoniła,
Różańcem uproszona przed gniewem Bożym obroniła.

Przejdź z powrotem do nawy, w ołtarzu, przy filarze -
Święty, co wśród Słowian i Prusów był misjonarzem.
Patron głodujących i ubogich żywiciel,
Klasztorów dominikańskich wielu założyciel.

To Św. Jacek Odrowąż, Matki Bożej czciciel,
Pierwszy polski kaznodzieja w zakonnym habicie.
Jej figurę i Najświętszy Sakrament ocalił,
Gdy w XIII wieku z rąk Tatarów Kijów się palił.

Idź teraz do kraty - oto Kaplica Firlejów,
Bogatych i zacnych bazyliki dobrodziejów.
W kaplicy dwa nagrobki w typie Sansovina,
Mikołaja Firleja i Piotra jego syna.

W stylu renesansu przepięknie wzniesiona,
Przez Jana Wolffa stiukami ozdobiona.
Dla bezcennych Relikwii zbudowana,
Kaplicą Krzyża Świętego nazwana.

W ołtarzu, w kaplicy obraz świętego Dominika,
Pierwszego w świecie kaznodziei - zakonnika.
Ów wielki mąż z Hiszpanii poświęcił życie całe,
By Słowem Bożym zwalczać herezji nawałę.

Przejdź na przeciwną stronę kościoła pięknego.
Tu kaplica Stanisława, biskupa świętego.
Męczennika, patrona

7	O	L	14		
---	---	---	----	--	--

 i kościoła tego,
Przez króla Bolesława Śmiałego zgładzonego.

Obok za kratą - Ossolińskich kaplica,
Jeśli możesz, to przybliź do niej lica.
Są w niej anioły z rozpostartymi skrzydłami.
I pilastry zwieńczone końskimi głowami.

Tu Matka Boska Opiekunka Zakonu króluje.
Zwana Trybunalską - lud pod swój płaszcz przyjmuje.
Jest słońce na piersi u Tomasza Świętego,
I pies z pochodnią - symbol zakonu tego.

Przy wyjściu z kaplicy idź w ambonę stronę,
Tutaj Matka Boża „z gruszką” bierze lud w obronę.
Przed Jej Obliczem wierni różaniec odmawiają,
Od czasów średniowiecza łaski wypraszają.

Nad ambonami święci dominikańscy czuwają,
Gdy debaty o wierze w bazylice się odbywają.
Na prawej ambonie trzy zwierzęta się znajdują,
Lew, byk i orzeł - ewangelistów symbolizują.

W prezbiterium zacheuszki - krzyże malowane,
Od konsekracji kościoła pięknie zachowane.
Policz dokładnie ile ich na ścianie,
Czy reszta z dwunastu odkryta zostanie?

Podejdź teraz pod schodki - widzisz ołtarz złoty,
A tuż za nim jest kaplica zakonnej wspólnoty.
Ta kaplica Tyszkiewiczów dumnie nosi miano,
W rzeźby, stiuki i obrazy pięknie ją ubrano.

Wzniesiono ją, gdzie kiedyś baszta miejska stała,
Aby „Mękę Chrysta Pana” nam przypominała.
O św. Helenie i Krzyżu wiele też opowie
Ale rzadko tam wpuszczają turystów ojcowie.

Spójrz w prawą stronę teraz - wypływa z drzwi ryba?
Idź śmiało do klasztoru, tam już trafisz chyba?
Drzwi kolejne uchylą rąbek tajemnicy,
Idź w prawo, gdzie jesteś? Nie - nie na ulicy.

Wiryardzyk wita pięknie, na nim mocne cisy,
W lecie jeszcze barwne kwiaty wyglądają z misy.
Z lewej strony drzwi i schody - pokonać je trzeba,
Wiodą one na krużganki, w dół, lecz jak do nieba.

Teraz rozejrzyj się wkoło i znajdź miniaturę:
Makietę „Lubelskiego Wawelu” pod murem.
Na krużgankach poczet piękny przeorów klasztoru,
Kaznodzieje to wspaniali i ludzie honoru.

Na jednym z obrazów sentencja podana,
Przez pobożnych braci wyraźnie spisana:

„Pięć wieków na tem miejscu

			18		
--	--	--	----	--	--

 istnienia,
Sław z nami ludu wierny, przez

			11		
--	--	--	----	--	--

 i pienia”

Postaci bez rąk na końcu krużganka,
Obok tabliczki, tam o nich jest wzmianka.
Dłonie im odpadły podczas jednej niedzieli,
Kiedy nabożne śpiewy szlachty usłyszeli.

Między figurami, za szklanymi drzwiami,
Jest sala niewielka, zobaczcie ją sami.
Można ją rozświetlić, uczynicie to śmiało,
To skarbiec, a w nim ciekawostek niemało.

Popatrz na obrazy, tam w czerwonej szacie,
Jest magnat Tyszkiewicz w pełnym majestacie.

K	12				Ż
---	----	--	--	--	---

 Unii Lubelskiej przed Twymi oczyma,
Kiedyś Zygmunt August w prawicy go trzymał.

Ozdobnie pisane stare księgi zakonne,
Stanowią w tym miejscu skarby ogromne.
Stareńkie monstrancje, kielichy, ornaty,
Choraław i inne

6		N			
---	--	---	--	--	--

 eksponaty.

Zgaś światło, kończymy skarbcza oglądanie,
Czas podążać dalej, Panowie i Panie!
Kilkanaście kroków stąd do wiryardza,
Wyjście na dziedziniec niech Was nie przeraża.